

BISET. Ο Τρυγάς τὴν Θεωρίαν
 Τρ. **Ο**Υπω λέγετ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων;
 Διῦεσὺ,
 Κατὰ δὴ ἴσμαι γὰρ εἰς μέγας αὐτοῖς ἄγων.
 Θε. Ενενοσὶν ἄει. Τρ. Τίς. Θε. Ος τις; Αει-
 φράδης,
 Ἀγὴν παρ' αὐτῶν ἀντιβολῶν. Τρ. Ἀλλ' ὦ μέλε,
 τὸν ζῶμον αὐτῆς θεωρεῖσάν ἐκλέξεταί.
 Ἀγε δὴ σὺ κατὰ δου ποῖτα τὰ σπύνη χαμαί.
 Βελλή, Πρυτάνεις, δεῦτε τὴν Θεωρίαν;
 Σκέψασθ' ὅσ' ὤμῖν ἀγαθὰ ὄψα δώσω φέρον,
 Ωστ' ὁ δέως ἀεαντας ὑμᾶς τὸ σπύνη
 ταύτης μετώρεα κατὰ γαγὴν ἀν' ἀρρυσί.
 Τεπὶ δ' ὄρετε ὑπὸ πλανίον ὤμῖν ὡς χαλόν.
 Διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ', ἐν ταῦτα γὰρ
 Πρὸ τῆς πόλεμου ἄλγασα να τῆ βελλῆ ποτ' ὤ,
 Ἐπειτ' ἀγωνά γ' ὁ δέως ἐξέσαι ποιεῖν
 ταῦτ' ἔχουσιν αὖτις χαλόν πάνυ.

CHRIST. Αειφράδης] Aristophanes Comi-
 corum & Satyricorum τῶν σατυρικῶν ἄριστος & δια-
 συρτικῶν Ariphradem citharcedum antea in
 Equitibus miserrime fuggillat, tanquam opicum
 & ἀρρητοποῖον, atque adeὸ λεοβιάζοντα. Simul etiam
 Arignotum citharcedum fratrem, tum Polymne-
 stum & Oeonichum. Postea in Concionatricibus
 tanquam mulierculis immistum inducit & λαλί-
 στατον facit. Ait enim Αειφράδης παῦλαι λαλῶν. Arip-
 phradæ (huius puto) mentionem iniicit Aristoteli-
 tes in libr. de poetica tanquam Tragædos fuggil-
 lantis de nihilo & ineptæ. Βελλή, πρυτάνεις] Pry-
 tanes erant 50. Nam Senatū Atheniensiū Quin-
 quentumvirum & Concioni, Prytanes, Proedri
 & Epistatæ præfuerūt. Prytanes, inquam, 50. Proe-
 dri 9. Epistatæ duo, vnus Senatū, alter populi. Hi
 magistratus erant κληρωτοί, in fortem cōιεσθί, Sen-
 atūmque & Concionem indicebant, conuoca-
 bant, dimittebant. Ἀρα τὰς ὑμᾶς τὸ σπύνη] Sic in
 Concionatricibus mulier ait, εἰθισθῆμαι γὰρ ἐσμὸν
 εἶρεν καὶ σπύνη. Et Martialis in hunc sensum dixit,
 Tollimur que pedes: vt & Nonius Atellanarum
 scriptor apud Noniū dixit, *Mammæ teneas, pedes
 extollas*, que obscenitatis & nequitie plena omnia.
 Σχόλια. Ἀναρρυσί] ἀναρρυσίς κυρία τῆς Ἀπατε-
 ρίων ἡμέρα. Ἀπατερία δὲ ἑορτὴ παρ' Ἀθῆναιος τὸ συμ-
 βάν διηλεῖται τῆς πορνείας, καὶ ἀναρρυσίς τὸ ὑπὸ πλανίον
 ἀντὶ τῆς θυσιᾶν ὑπετελεῖν. τρεῖς δὲ ἦσαν αἱ ἡμέραι τῆς Ἀ-
 πατερείων. Δόρπεια. Κυρεῶτις. Ἀναρρυσίς. τὴν δὲ αἰτίαν
 καὶ περὶ ἐν ἄλλοις ῥηθεῖσιν ἡμῖν ἐ χεῖρον κἀν ταῦτα
 δεῖναι. Ἀθῆναιων γὰρ ἀεὶ κελαιῶν. πρὸς Βοιωτοὺς πόλε-
 μον ἀραμύων Ξάνθιος Βοιωτὸς πορνεαλέατο τῆς Ἀθη-
 ναίων βασιλέα Θωροπίου. καὶ εἶπε μὲν ἐκεῖ ἐξέτατο. Με-
 λάνθιος δὲ τις Ἀρκὰς τὸ γένος ἐν Ἀττικῇ ὄν. Κοικῶν, ὑ-
 πέστη τὸ μονομαχίον. Ἐκατελόντων αὐτῶν εἰς τὸ ἀφω-
 ρισθῆναι πεδίον ὑπὸ τὸ μονομαχίον. ὁ Μελάνθιος δὲ ὁ
 λαὸν ἀναρρῆσιν τὸν Ξάνθιον. πορνεόντι γὰρ αὐτῶν ἔφη. ἀδι-
 κείς ὁ Ξάνθιος μόνος φήσας πορνεῖν ἔδειξαι, καὶ δευτερος
 πορνεῖν ἔδειξαι. ἐφ' ἧς φρασεὶς ὁ Ξάνθιος, ὡς θεασόμε-
 νος τὸν ἥκοντα, ἐπρώθη πορνεῖν Μελάνθιος καὶ ἀπάλετο.
 ἀφ' οὗ ἔτι τὴν ἑορτὴν Ἀθῆναιος ταῦτ' ἄγειν ἀπὸ τῆς
 ἀπάτης Μελάνθιος, ἀπατερία πορνεῖν ὄντες. τινὲς
 δὲ φασὶ πορνεῖν ἔδειξαι τῶν Ξανθίων σὺν ἀρχοικίῳ γήμα-

θεωρεῖται, καὶ αὐτῆ ταῦτα λέγει.
 Τρ. **E**stisne dicturi quis hanc seruare uoluit?
 Ebo in adesdum, nam lubet depo-
 nere
 In medium eorum. FA. ille annuis. TR. quis?
 FA. Aripgrades,
 Abducere orans secum. TR. at is stultissime,
 Ius lambet isti, & accidens liguriet.
 B Age ergo primum uasa deponas humi.
 Videte Curia, Prytanes, Spectaculam:
 En quanta uobis affero & trado bona,
 Sublimia ut vos crura tollentes, statim
 Tingatis huius sacra patranses focum.
 En pulcra quam coquina quam fumo nigra,
 Hinc ille nidor: ante bellum hic scilicet
 Trulla steteret in gratiam Senaiuis:
 C Exin licebit hanc puellam habentibus
 Certare cras pulcerrimo certamine,

τι. ὃν θεασόμενος Μελάνθιος, τῶν εἰρηκίῳ διαφράξατο.
 ὅθεν καὶ αὐτῶν ἦγον τὴν ἑορτὴν ταῦτ' ἔπειτα. Τὸ πλανίον] τὸ
 μαζφρεῖον, ὅσα τῆ βελλῆ σκευάζει] μὲν τὰς θυσίας κρέας
 ὅπερ καὶ μάλλον τὸ αἰδοῖον αὐτῆς δέκνυσι. τὸ κεκάπνικ-
 ον δὲ, ἐπεὶ ἡ μέλαν ἔστι δὲ τὰς τειχάς, ἔτι αὐτῆ διαφέ-
 ρει ἢ ἐξήγησις τῆ λέγοντος αὐτῶν ἀποπνευματίσαι, ἡ δὲ καὶ
 ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀλλῶν μὴ νοῦντες. Καὶ κεκάπνικ' ὡς
 ἀποπνευματισάσης, τὸ κεκάπνικον, ὡς ὑπὸ πλανίον. Τὰ
 λαλῶν] ὅτι ἔτι οἱ χυρτόποδες. ὑπὸ ἧς εἶπε τὸ ὑπὸ πλανί-
 ον, ἐπὶ τῆ αἰετῶν λαλῶν. δηλοῖ δὲ τοὺς δασεῖς αὐ-
 τῆς μήρης, δηλοῖ δὲ τὰ μαζφρεῖα, ὅπερ τῆ βελλῆ σκευά-
 ζεται μὲν τὰς θυσίας κρέα.

CHRIS. Ἀναρρυσί] Alludit proculdubio ad
 μισραν βανίδα & libidinosā αὐτομάτην. Est autem
 ἀναρρυσίς sacrificiū, & ἀναρρυσίς est macerare & sa-
 cra patrare, & θυσιᾶν ὑπετελεῖν. Hefychius, ἀναρρυσίς
 τῆ τελευτῶν ἐμῶδο facile ἀναρρυσίς τῆ τελευτῶν. Est
 ἀναρρυσίς dies Apaturiorū. Nā Apaturia festa A-
 theniensiū sacra, dicta quia fraude Xāthū sustulerať
 Melāthus qui postea Rex. In Nebulis Scholiastes
 dicta ait ἀπατερία, quæ apud Romanos Saturna-
 lia, eadēq; facit cū Croniis. Suda ceteri quasi ὁμο-
 πατερία, vt ἀκοῖσις, ἀλοχος, ἀβιοι apud Stephanum.
 Apaturiorū dies fuerūt tres, nepe δόρπεια cūm Cu-
 riales epulabantur inter se, κερεῶτις cūm pueri &
 puellæ inter Curiales referebātur, & ἀναρρυσίς cū
 Ioui & Mineruῆς sacra fiebūt, de quibus Proclus in
 Timæū Platonis. Grammatici addūt quartā ὑπετελεῖται
 nā ὑπετελεῖται, ἐπιμεθεῖται ἡμέρας, vel quia ὑπετελεῖται
 τῆ ἑορτῆς, vel addito β, quia ὑπετελεῖται ἑορτῆς ἀγον-
 ται. Eas ego nominare Repotia vel repotalia. τῆ
 ὑπὸ πλανίον] Vstrina vel coquina τὸ μαζφρεῖον. Sed im-
 pudētissimus iste obscenas intere partes Theo-
 riæ mōstrat. Propterea dixit κεκάπνικον, nā pars illa
 exhalat opaca Mesitum & fumo nigra est δὲ τὰς
 τειχάς. Vtinā pueris & inuestibus hæc sint σπύνη.
 G Nos certè inuiti his obscuris lucem addimus in
 quis nulli dij, vt σπύνηος Heraclitus dicebat. Λαλῶ-
 να] Quia dixit de culina, rectè addidit λαλῶνα,
 quæ sunt trullæ & χυρτόποδες, & ne recedat à fla-
 gitio, sic etiā vocantur femorū posteriores partes
 quia δασεῖαι. Hefychius voce λαλῶνα addit, δὲ τὸ
 βαράθρα τὰς ἀφ' οὗθεν ἰπρῖες διέρρεει, nō intelligo, loqui-
 tur tamen